

Звернення греко-католицького єпископату України з приводу суспільно-політичної ситуації в державі

Дорогі в Христі! Останніми місяцями наша країна переживає тяжкі випробування, які свідчать про глибоку кризу у відносинах між суспільством і владою. Небажання влади дослухатися до думки народу вже призвело до трагічних наслідків.

Ми висловлюємо свої глибокі співчуття сім'ям загиблих, запевняючи їх у нашій молитовній близькості, солідаризуємося з родинами переслідуваних, стаємо на боці побитих, пригноблених, утиснених і зневажених. Наш голос нині єднається з голосом мільйонів громадян України, які взивають до неба про правду і справедливість словами Священного Писання: «Розлийте, небеса, згори росою правду, і нехай хмари дощем її виллють! Нехай відчиниться земля і дасть спасіння, і нехай виростить разом справедливість!» (Іс. 45, 8). При цьому хочемо підкреслити, що справедливість не наступить доти, доки не буде зцілена остання рана на тілі постраждалих, доки не будуть віднайдені всі пропалі без вісти, доки в суспільстві не буде усунено загрози фундаментальним правам і свободам людини та народу в цілому й відновлено довіри до влади, без чого неможливо будувати сучасної правової держави.

У цих нелегких обставинах ми стали свідками великої людської доброти і солідарності в нашому народі. Молодь, зокрема студенти, дорослі, літні люди, жінки і чоловіки, а навіть особи з особливими потребами виходили на площі й майдани Києва та інших міст і сіл нашої країни, виявляючи громадянську і духовну зрілість, готовність до самопожертви задля кращої долі рідного народу. Усім цим людям ми висловлюємо нашу пошану і вдячність, скеровуючи до них слова святого апостола Павла: «Отож, любі брати, будьте тверді, непохитні, визначайтесь у ділі Господнім повсякчасно та знайте, що труд ваш у Господі не марний» (пор. 1 Кор. 15, 58). Хочемо окремо відзначити тих осіб, котрі, будучи на державній службі, незважаючи на тиск чи погрози, залишилися вірні Божому законуві та голосові власного сумління, відмовляючись чинити насилля проти власного народу. Вони на ділі здійснили закон, яким керувалися ще перші християни Єрусалима, котрі, будучи переслідуваними, не відступали від Божої правди і казали: «Слухатися слід більше Бога, ніж людей!» (Ді. 5, 29).

Водночас ми з великою тривогою і болем серця сприймаємо прояви насилля, утисків і переслідувань мирних демонстрантів із боку силових структур України. Ганебним і принизливим для самої держави став загальновідомий факт, що силові структури почали діяти у згоді зі злочинними найманцями, які чинили погроми та нападали на мітингувальників, лікарів, журналістів і навіть на звичайних громадян, серед яких були літні особи й діти. Дії, скеровані на насильне придушення мирного волевиявлення громадян, не можна виправдати нічим і вони заслуговують на однозначне та рішуче засудження. Влада, яка немовби не чує крику свого народу і намагається приглушити його голос за власні права ударами міліцейських кийків та пострілами зброї, стає на небезпечну дорогу терору й диктатури, що суперечать її основоположному покликанню дбати про єдність народу, бути на сторожі суверенітету країни та працювати задля загального добра всіх без винятку громадян.

Церква засуджує всяке кровопролиття та будь-які форми насильства, але підтримує право громадян на мирний протест. Ми з усією рішучістю закликаємо всі сторони протистояння: «Зупиніть кровопролиття! Не допустіть зростання насилля!» У незалежній і цивілізованій Українській державі не повинна проливатися кров власних громадян у мирний час лише за те, що ці громадяни домагаються і захищають належні їм права й свободи. Закликаємо владу не чинити насилля над власним народом, але почати шанувати свій народ. Сподіваємося, що наш заклик не залишиться «голосом вопіючого в пустині».

Сьогодні багато хто скеровує свій погляд у бік Церков із виразним чи непрямим запитанням: що маємо робити? З таким самим питанням приходили сучасники і до Івана Хрестителя, а він відповідав їм силою Святого Духа, закликаючи до переміни серця, до навернення: «Хто має дві одежі, нехай дасть тому, що не має. А хто має харч, нехай так само зробить». Прийшли також митарі хреститись і йому мовили: «Учителю, що маємо робити?» А він сказав їм: «Нічого більше понад те, що вам призначено, не робіть». Вояки теж його питали: «А ми що маємо робити?» Він відповів їм: «Нікому кривди не чиніть, фальшиво не доносьте і вдовольняйтесь вашою платнею»». (Лк. 3, 11–14).

Ми рівно ж, будучи свідомими, що «поміч наша в Господі, що сотворив небо і землю» (Пс.

121, 2), закликаємо наших вірних та усіх людей доброї дотримуватися Божих заповідей, нікому не чинити зла, тривати в мирі та добрі. Прохаємо і надалі молитися в спільнотах (парафіяльних, чернечих і родинних) та індивідуально за Україну та оголошуємо період посту в усіх наших єпархіях та екзархатах в Україні. Практичні вказівки щодо молитви й посту додаємо до цього Звернення та просимо отців-душпастирів оголосити їх та належним чином організувати. Разом із митрополитом Андреем Шептицьким «ми віримо й надіємося, що покаєнням, широкою молитвою і щирим прийманням Найсвятіших Тайн зможемо заслужити на те, що Господь скоротить час досвіду і страждань, що милосердним оком спогляне на синів своїх, що дасть їм витривати з благодаттю у злиднях теперішнього життя і всемогутньою своєю волею покладе край нашим терпінням» (пор. Молитва за кращу долю українського народу).

У той час, коли наші погляди скеровані до столяного града Києва, ми думкою переносимося до собору Святої Софії – Премудрості Божої, де Пресвята Богородиця з піднесеними до небес руками заступається за нас, випрошуючи для нашої землі благословення і Божого миру. Їй, нашій Цариці і Небесній Заступниці, прагнемо поручити нині самих себе, наш край, його правителів, військових – усіх, хто проживає на нашій землі, благаючи словами давньої християнської молитви: «Під Твою милість прибігаємо, Богородице Діво, молитвами нашими в скорботах не погорди, але від бід ізбави нас, єдина чистая і благословенная!»

Благословення Господнє на вас!

Блаженніший **Святослав (Шевчук)**,
Отець і Глава УГКЦ, Верховний Архієпископ
Кієво-Галицький;

Високопреосвященніший Владика **Ігор (Возьняк)**,
Митрополит Львівський;

Високопреосвященніший Владика **Володимир (Війтишин)**,
Митрополит Івано-Франківський;

Високопреосвященніший Владика **Василь (Семенюк)**,
Митрополит Тернопільсько-Зборівський;

Преосвященний Владика **Михаїл (Колтун)**,
Єпарх Сокальсько-Жовківський;

Преосвященний Владика **Мілан (Шашік)**,
Єпарх Мукачівський;

Преосвященний Владика **Ярослав (Приріз)**,
Єпарх Самбірсько-Дрогобицький;

Преосвященний Владика **Василь (Івасюк)**,

Екзарх Одесько-Кримський; Адміністратор Коломийсько-Чернівецький;

Преосвященний Владика **Йосафат (Говера)**,
Екзарх Луцький;

Преосвященний Владика **Степан (Меньок)**,
Екзарх Донецько-Харківський;

Преосвященний Владика **Дмитро (Григорак)**,
Апостольський Адміністратор Бучацької Єпархії;

Преосвященний Владика **Тарас (Сеньків)**,
Єпископ-адміністратор Стрийський;

Преосвященний Владика **Богдан (Дзюрах)**,
Єпископ курії Верховного Архієпископа УГКЦ;

Преосвященний Владика **Венедикт (Алексійчук)**,
Єпископ-помічник Львівської Архієпархії;

Преосвященний Владика **Ніл (Луцак)**,
Єпископ-помічник Мукачівської греко-католицької єпархії;

Блаженніший **Любомир (Гузар)**,
Архієпископ-емерит.

Львів-Брюховичі, 31 січня 2014 року Божого

Подписывайтесь на страницу ИРС в [Facebook](#) і [Twitter](#) – експертний взгляд на законодательство и религиозную жизнь в Украине и мире!

Институт религиозной свободы, Киев www.irs.in.ua

Источник: [Сайт УГКЦ](#) □